

ת"פ 6322/12/19 - יגל דוד שמילוביץ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 6322-12-19 מדינת ישראל נ' שמילוביץ
תיק חיצוני: 4467/2019

לפני מבקש נגד משיבה
כב' השופטת הבכירה, דלית שרון-גרין
יגל דוד שמילוביץ ע"י ב"כ עו"ד יהושע רובין
מדינת ישראל

החלטה

מבוא

1. לפני עתירה לגילוי ראיה חסויה.
2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שבחפוש בביתו, במגוון מקומות מסתור, נמצאו סמים מסוגים שונים, בכמות כוללת שאיננה לצריכה עצמית.
3. התביעה העבירה להגנה ידיעה מס' 19-0003-246 (להלן: "הידיעה"), בה הושמטו מספר פרטים, ושתכנה מעיד על כך שהמבקש מחזיק בביתו אמצעי לחימה שונים, אותם הוא מציע למכירה.
4. ההגנה מבקשת לחשוף את זהות מוסר הידיעה.

טיעוני הצדדים

5. **המבקש** טען כי שכנו, שהוא איש משטרה, המסוכסך עם הורי המבקש, עומד מאחורי התנכלות ממושכת מצד המשטרה כלפי המבקש. זהות המודיע דרושה על מנת לבסס את הקשר בין מוסר הידיעה להתנכלות, כך שאי חשיפתה תפגע בהגנת המבקש. עוד ציין כי המידע התברר כשקרי, שעה שבבית המבקש לא נמצא אמל"ח כלשהו, מה שמצביע על כך שלמוסר הידיעה אינטרסים פסולים ביחס למבקש.
6. **המשיבה** התנגדה לבקשה מחשש לסיכון שלומו של מוסר הידיעה ומחשש לפגיעה בהמשך שתוף הפעולה של אזרחים עם משטרת ישראל.

עוד ציינה כי עיתוי הגשת העתירה מעורר תהיות, בהתחשב בכך שכתב האישום הוגש לפני למעלה משנה ובכך שכל חומר החקירה הועבר להגנה זה מכבר.

כמו כן, נטען כי המבקש נקט בלשון "הגנת הנאשם" אך לא פירט כיצד באים הדברים לידי ביטוי.

בנוסף, נטען כי מדובר בחסיון סטטוטורי, כאשר למעלה מן הצורך, ניתנה גם תעודת חסיון ספציפית.

7. **ב"כ המבקש** השיב לענין השיהוי בהגשת הבקשה, וטען כי דווקא בעקבות ההליכים שהתקיימו, החליטה ההגנה להעלות את בקשתה. עוד הוסיף כי התנהלותן החריגה של המאשימה ושל תחנת עפולה כלפי המבקש מצדיקות קבלת העתירה, על אף חריגותיה.

לטענתו, צו החיפוש ניתן נוכח טענות שקריות שהועלו לפני בית המשפט, וכי האינטרס הציבורי מחייב קבלת הבקשה. בנסיבות הענין, תעודת החסיון "לא מוצדקת והיא סותרת את ההגנה מן הצדק", ואף נוגדת את שלטון החוק.

8. בדיון שנערך במעמד צד אחר הבהירו ב"כ המאשימה ואנשי המודיעין את עמדתם, לאחר שהוגש לעיוני החומר מושא עתירה זו.

הכלל

9. בהנסתן קיומה של תעודת חסיון, המסגרת הנורמטיבית לדיון מעוגנת בסעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, שזו לשונו:

(א)

אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בענין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדין בדבר, על-פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראיה, כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן הענין שיש לא לגלותה, ובהליך פלילי - כי הראיה עשויה להועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבה להגנה עולה על הענין שיש לא לגלותה, או שהיא חיונית להגנת הנאשם.

10. על פי הכלל, מחוייבת התביעה בהעברת מלוא חומר החקירה לעיון הנאשם, וזאת על מנת לאפשר לו לנהל את הגנתו באופן היעיל ביותר. הטלת חסיון על חומר חקירה הוא החריג לכלל, הנובע מחשש לפגיעה בענין ציבורי חשוב.

11. פסיקה ענפה חוזרת וקובעת כי כאשר מדובר בראיה החיונית להגנתו של המבקש, יש להעבירה לעיונו, גם במחיר הפגיעה באינטרס הציבורי. כך יורה בית המשפט אף במקרה בו אין מדובר בראיה שיש בה כדי לקעקע

לחלוטין את ראיות התביעה, ודי בכך שיש בה כדי לטעת ספק סביר באשמתו של הנאשם.

מקום שאין מדובר בראיה חיונית, יש לאזן בין מידת התועלת הצפויה לנאשם מגילויה ובין מידת הפגיעה באינטרס המוגן; אם הראשונה גוברת, גם אז יש להורות על גילוי הראיה (ראו למשל ע"פ 889/96 מזאריב נ. מ"י, ב"ש 838/84 ליבני נ. מ"י, ע"פ סיקסיק נ. מ"י, 2800/03 אברוטין נ. מ"י, ב"ש 2063/09 יצחק נ. מ"י, בש"פ 2489/09 בראודה נ. מ"י וכן בש"פ 3880/09 פלוני נ. מ"י).

12. על פי החוק והפסיקה, יש לבחון את חיוניות הראיה ולערוך את האיזון הנדרש על רקע המקרה הנדון, בהתחשב במכלול הראיות הגלויות והחסויות ובקו ההגנה.

מן הכלל אל הפרט

13. בענייננו, תוכן הידיעה הועבר להגנה כמעט במלואו.

מבחינת תוכנה של הידיעה, תעודת החסיון חלה על שורה קצרה אחת, שההגנה איננה עותרת לגילוייה.

14. בנוסף, כפי שנעשה במרבית המקרים, גם כאן, חל החסיון על כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות זהות האדם שמסר את הידיעה, לרבות מועד מסירתו.

יש לציין כי בפראפרזה שנמסרה להגנה, לא נמחק מועד מסירת הידיעה.

15. שקלתי את טיעוני הצדדים, את הקשר בין זהות מוסר הידיעה ובין גדר המחלוקת בין הצדדים בשים לב לגרסת ההגנה, וכן את הקשר בין זהותו ובין יתר טענות ההגנה.

16. לאחר שעיינתי בחומר המבוקש ושמעתי את הסבריו של איש המודיעין הרלוונטי, שוכנעתי כי אכן היה מקום להטיל חסיון על זהות מוסר הידיעה, זאת לשם מניעת פגיעה בענין ציבורי חשוב; יש לזכור את האינטרס הציבורי הכללי לשמירה על שיטת העבודה מול מקורות, הגנה על מקורות קיימים ושאיפה לגיוס מקורות פוטנציאליים. חשיפת זהות המקור, יש בה כדי לפגוע בעניין ציבורי חשוב זה. מעבר לכך, שוכנעתי שקיים חשש ספציפי לשלומו של מוסר הידיעה ואף לחייו כתוצאה מחשיפתו.

17. בנוסף, נוכח טענותי הכלליות של המבקש, לפיהן "החוקר השוטר בן לולו הוא המודיע או שהמודיע הוא מטעמו של אותו בן לולו" (עמ' 16 ש' 24), בהתחשב בעובדה שהידיעה עוסקת באמל"ח, ובכך שבחפוש בבית המבקש נתפסו כמויות לא מבוטלות של סמים מסוגים שונים, שוכנעתי כי התועלת שבחשיפת זהות מוסר הידיעה איננה עולה על הענין שיש לא לגלותה, אין בה כדי להועיל להגנת הנאשם והיא איננה חיונית לה.

18. בשולי הדברים יאמר כי ההגנה העלתה טענות נוספות, ביניהן, התנהלות בלתי ראויה כלפי המבקש מצד

המאשימה ומצד משטרת ישראל וקבלת צו החפוש מנימוקים שקריים. לעת עתה, לא מצאתי ממש בטענות אלה, ומכל מקום, אין זה המקום לבררן.

19. אשר על כן אני דוחה את העתירה לגילוי זהות מוסר הידיעה.

שמיעת הראיות תמשך בישיבה שנקבעה ליום 2.5.21.

המזכירות תעביר החלטה זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ג' ניסן תשפ"א, 16 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.